

REVIEW ARTICLE

PROFESSOR TADEUSZ TRZASKA (1940–2024): A MAN OF GREAT PASSION AND THE FATHER OF POLISH ARTHROSCOPY

PROFESOR TADEUSZ TRZASKA (1940–2024): CZŁOWIEK WIELKICH PASJI I OJCIEC POLSKIEJ ARTROSKOPII

Tomasz Piontek^{1,A,B,D,F}, Jarosław Lubiatowski^{2,A-D}, Andrzej Solecki^{3,B,D},
Agnieszka Trzaska-Ćwiklińska^{4,B-D}, Przemysław Lubiatowski^{5,B,E}, Ewa Trzaska^{6,A-D}

¹Sport Medicine Lab Rehasport Clinic, Department of Spine Disorders and Paediatric Ortopedics, Rehasport Clinic, Poznan University of Medical Sciences, Poland

²Department of Orthopaedics, Rehasport Clinic, District Hospital in Konin, Poland

³Department of Orthopaedics, St. Luke's Hospital, Bielsko-Biała, Poland

⁴Rehasport Clinic, Poznan University of Medical Sciences, Poland

⁵Department of Traumatology, Orthopaedics and Hand Surgery, Rehasport Clinic, Poznan University of Medical Sciences, Poland

⁶Department of Rehabilitation, Poznan University of Medical Sciences, Poland

ABSTRACT

Professor Tadeusz Trzaska (1940–2024) was a pioneering Polish orthopedic surgeon whose work transformed arthroscopy and knee surgery in Poland. As one of the founders of Polish arthroscopy, he introduced minimally invasive techniques and performed some of the country's first knee arthroscopies, establishing Puszczykowo as a leading center. A clinical innovator, educator, European Society of Sports Traumatology, Knee Surgery and Arthroscopy (ESSKA) member, and mentor, he trained generations of surgeons. His scientific and educational legacy continues to shape modern Polish sports traumatology and orthopedic practice.

Keywords: arthroscopy, knee surgery, knee arthroscopy

STRESZCZENIE

Profesor Tadeusz Trzaska (1940–2024) był pionierskim polskim ortopedą, którego praca w sposób fundamentalny wpłynęła na rozwój artroskopii i chirurgii kolana w Polsce. Jako jeden z czterech ojców polskiej artroskopii wprowadził do kraju małoinwazyjne techniki operacyjne w czasie, gdy były one niemal nieznanne, wykonując jedne z pierwszych artroskopii kolana w Polsce oraz tworząc w Puszczykowie ośrodek będący krajowym centrum doskonałości. Jego kariera łączyła innowacje kliniczne, aktywność naukową oraz wyjątkowe zaangażowanie w dydaktykę, obejmujące szkolenie wielu pokoleń ortopedów z Polski i zagranicy. Profesor Trzaska wniósł znaczący wkład w rozwój rekonstrukcji więzadeł kolana, zagadnień dysplazji kolana oraz zastosowania biomateriałów w chirurgii stawów. Był aktywnym członkiem Europejskiego Towarzystwa Traumatologii Sportowej, Chirurgii Kolana i Artroskopii (ESSKA) oraz licznych polskich towarzystw naukowych, współtworząc

Author responsible for correspondence:

Przemysław Lubiatowski, Sports Traumatology and Biomechanics Unit,
Department of Traumatology, Orthopaedics and Hand Surgery, Rehasport Clinic,
Poznan University of Medical Sciences, 30 Górecka St., 60-201 Poznan, Poland,
e-mail: p.lubiatowski@rehasport.pl
 <https://orcid.org/0000-0002-1011-981X>

Authors reported no source of funding
Authors declared no conflict of interest

Date received: 26th November 2025
Date accepted: 26th November 2025

A – Research concept and design, B – Collection and/or assembly of data, C – Data analysis and interpretation,
D – Writing the article, E – Critical revision of the article, F – Final approval of the article

kluczowe krajowe sekcje poświęcone chirurgii kolana i traumatologii sportowej. Jego wpływ wykraczał daleko poza salę operacyjną: był mentorem, wykładowcą, lekarzem kadry olimpijskiej oraz człowiekiem głęboko związanym ze sportem, kulturą i życiem rodzinnym. Niniejsza praca podsumowuje jego drogę zawodową, dorobek naukowy, wkład w edukację oraz szeroki wpływ na rozwój artroskopii i traumatologii sportowej w Polsce, ukazując, jak jego wizja ukształtowała nowoczesną ortopedię na kolejne dekady.

Słowa kluczowe: artroskopia, chirurgia stawu kolanowego, ortopedia, kolano, artroskopia stawu kolanowego

Professional career

Prof. Tadeusz Trzaska was a visionary who did not limit himself to stereotypical, text-book thinking. He sought new solutions, encouraged action, and promoted an individual approach to each patient. I can only thank him – he was my teacher and mentor – recalls Dr. Tomasz Piontek.

Prof. Trzaska was born on April 25, 1940, in Olkusz. He moved to Poznan permanently and stayed there for the rest of his life. He graduated from the Faculty of Medicine at the Medical University of Poznan in 1960. He began his orthopedic career at the Orthopedic Clinic of the Medical University of Poznan (at the renowned Orthopedic School of Professor Dega) on July 1, 1966.

Between 1968 and 1970, he served in the army in Wrocław and Opole, but he did not discontinue his orthopedic career, actively and innovatively treating musculoskeletal disorders. In 1970, he returned to the Orthopedic Clinic in Poznan. He was an assistant, senior assistant, and assistant professor until 1981, obtaining further degrees in orthopedics in 1969 and 1973.

He defended his doctoral thesis in 1976. In 1979, he took on the challenge of running the orthopedic ward at the newly opened Railway Hospital in Puszczkowo. This is where he began to pursue his career in orthopedics and his interest in knee surgery, becoming a pioneer of arthroscopic orthopedic treatment in the region and in Poland. He performed one of the first arthroscopies in the country.

He was the head of the hospital in Puszczkowo from 1979 to 2006. During this time,

Droga zawodowa

Prof. Tadeusz Trzaska był wizjonerem, nie zamykał się w sztywnym, książkowym myśleniu. Szukał nowych rozwiązań, zachęcał do działania i indywidualnego podejścia do pacjenta. Mogę Mu tylko podziękować – był dla mnie mistrzem i mentorem – wspomina dr hab. Tomasz Piontek.

Profesor Trzaska urodził się 25 kwietnia 1940 r. w Olkuszu. Skończył Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Poznaniu w 1960 r. Drogę ortopedyczną rozpoczął w Klinice Ortopedycznej Akademii Medycznej w Poznaniu (w znanej Szkole Ortopedycznej Profesora Degi) 1 lipca 1966 r. Z Poznaniem związał się na resztę życia.

W latach 1968–1970 służył w wojsku we Wrocławiu i Opolu, ale drogi ortopedycznej nie przerwał, aktywnie i nowocześnie zajmował się leczeniem schorzeń narządu ruchu. W 1970 r. powrócił do Kliniki Ortopedycznej w Poznaniu. Był asystentem, starszym asystentem, adiunktem do 1981 r. Kolejne stopnie specjalizacji z ortopedii uzyskał w 1969 i 1973 r.

Pracę doktorską obronił w 1976 r. Trzy lata później podjął się prowadzenia oddziału ortopedycznego w nowo otwartym Szpitalu Kolejowym w Puszczkowie. Tu właściwie rozpoczął realizację swojej drogi ortopedycznej, rozwinął zainteresowania chirurgią kolana i stał się pionierem artroskopowego leczenia ortopedycznego w regionie i w Polsce. Wykonał jedną z pierwszych artroskopii w kraju.

Od 1979 do 2006 r. pełnił funkcję ordynatora w szpitalu w Puszczkowie. W tym cza-

the orthopedic ward in Puszczykowo became the country's leading center for knee surgery and knee arthroscopy. He probably performed the first knee arthroscopy in Poland here and created a team dealing comprehensively with knee joint diseases. The achievements of the department were presented at national and international orthopedic conferences.

Prof. Tadeusz Trzaska was one of the four fathers of Polish arthroscopy, alongside Professors Wojciech Maria Kusia, Andrzej Górecki, and Jerzy Widuchowski. He was the last of them to pass away, leaving a lasting mark on the history of Polish orthopedics. He was a student of Professor Wiktor Dega, who created a modern approach to the treatment and rehabilitation of the musculoskeletal system. Professor Trzaska continued this tradition by introducing an innovative treatment method to Poland – arthroscopy, which is now a basic technique in joint surgery.

He left countless memories in the hearts and minds of many people, influencing and changing their lives.

One of his assistant students often recalls that he made a huge impression as a doctor and a person. He commanded respect among staff and patients, and was demanding not only of his staff, but also of himself. He impressed with his punctuality and organization at work. He always had time for his colleagues and patients. He paid particular attention to clinical research and was open to modernity.

In Puszczykowo, he trained doctors from Poland and abroad. He organized many courses on arthroscopic treatment of knee diseases. Under the guidance of Professor Tadeusz Trzaska, many well-known orthopedic specialists were trained. The professor's interests focused primarily on knee ligament reconstruction, knee dysplasia, surgical reconstruction, and the use of biomaterials in knee surgery.

After obtaining his doctorate in 1976, he habilitated in 2000 at the Medical Academy

in Puszczykowo became the country's leading center for knee surgery and knee arthroscopy. He probably performed the first knee arthroscopy in Poland here and created a team dealing comprehensively with knee joint diseases. The achievements of the department were presented at national and international orthopedic conferences.

Prof. Tadeusz Trzaska należał do grona czterech ojców polskiej artroskopii – obok profesorów Wojciecha Marii Kusia, Andrzeja Góreckiego i Jerzego Widuchowskiego. Odszedł jako ostatni z nich, pozostawiając po sobie trwałą ślad w historii polskiej ortopedii. Był uczniem prof. Wiktora Degi, który miał nowoczesne podejście do leczenia i rehabilitacji narządów ruchu. Profesor Trzaska kontynuował tę tradycję, wprowadzając w Polsce nowatorską metodę leczenia – artroskopię, dziś podstawową technikę w chirurgii stawów.

Pozostawił liczne wspomnienia w ludzkich sercach i pamięci. Wpłynął na wiele osób i odmienił ich życie.

Jeden z jego uczniów – asystentów często wspomina, że robił ogromne wrażenie jako lekarz i człowiek. Budził respekt wśród personelu i chorych, był wymagający nie tylko dla współpracowników, lecz także dla siebie. Imponował punktualnością i zorganizowaniem w pracy. Zawsze miał czas dla kolegów i chorych. Zwracał szczególną uwagę na badania kliniczne, był otwarty na nowoczesność.

W Puszczykowie kształcił lekarzy z kraju i zagranicy. Organizował kursy dotyczące artroskopowego leczenia chorób kolana. Pod kierunkiem prof. Tadeusza Trzaski wykształciło się wielu znanych specjalistów ortopedów. Zainteresowania profesora koncentrowały się przede wszystkim na rekonstrukcji więzadeł stawu kolanowego, dysplazji kolana z operacyjną rekonstrukcją oraz na wykorzystaniu biomateriałów w chirurgii kolana.

Doktorat uzyskał w 1976 r., habilitował się w 2000 r. na Akademii Medycznej w Po-

in Poznań. He held positions and was a member of foreign and domestic scientific organizations. He was an active member of the Board of the European Society of Sports Traumatology, Knee Surgery and Arthroscopy (ESSKA). In Poland, he was a co-founder and chairman of the Knee Surgery Section and the Knee Surgery and Sports Traumatology Section of the Polish Society of Orthopaedics and Traumatology (PSOT). He participated in the work of the Biomaterials Association, the Polish Society of Sports Medicine, and the Polish Society of Arthroscopic Surgery. He was also a doctor for the Polish Wrestling Association. As an International Olympic Association doctor and member of the medical team, he participated in the Olympic Games in Atlanta and Sydney. He was very active in the Poznań branch of PSOT, which is fondly remembered by Professor Małgorzata Wierusz-Kozłowska.

At the same time, he shared his knowledge as a lecturer. In 2002–2019, he was a professor at the Academy of Physical Education in Poznań, co-founder and head of the Department of Sports Traumatology. In 2005–2021, he also lectured at the Olsztyn Doctoral School at the Faculty of Physiotherapy.

Memories of his peers

Prof. Trzaska is reminisced about by his peer and colleague, Dr. Jarosław Lubiowski. They began their orthopedic careers together at the Orthopedic Clinic in Poznań.

After a brief stint at the Clinic in Wrocław, Dr. Lubiowski moved to Konin, while Prof. Trzaska established a center in Puszczykowo. Dr. Lubiowski recalls that he could always count on his good friend for his cordiality and professional support. Always concrete, open, and straightforward. The culmination of their joint journey was the organization of the 28th Orthopedic Days of the Polish Orthopedic Society in Konin in 1999. Dr. Lubiowski was responsible for organizing the entire event, while Prof. Trzaska and Prof. Manikowski were responsible for the scientific program.

znaniu. Pełnił funkcje i był członkiem organizacji naukowych krajowych i zagranicznych. Był aktywnym członkiem zarządu Europejskiego Towarzystwa Traumatologii Sportowej, Chirurgii Kolana i Artroskopii (ESSKA). W Polsce był współzałożycielem i przewodniczącym Sekcji Chirurgii Kolana oraz Sekcji Chirurgii Kolana i Traumatologii Sportowej w Polskim Towarzystwie Ortopedii i Traumatologii (PTOiTR). Brał udział w pracach Stowarzyszenia Biomateriałów, Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej i Polskiego Towarzystwa Chirurgii Artroskopowej. Był również lekarzem kadry Polskiego związku zapaśniczego. Jako lekarz MKOl i członek zespołu medycznego uczestniczył w igrzyskach olimpijskich w Atlancie i Sydney. Bardzo aktywnie pracował w oddziale poznańskim PTOiTR, co pozytywnie wspomina prof. Małgorzata Wierusz-Kozłowska.

Dzielił się swoją wiedzą również jako wykładowca. W latach 2002–2019 był profesorem Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, współtwórcą i kierownikiem zakładu Traumatologii Sportu. W latach 2005–2021 wykładał także w Olsztyńskiej Wyższej Szkole Doktorskiej na Wydziale Fizjoterapii.

Wspomnienia rówieśników

Profesora Trzaskę wspomina jego rówieśnik i kolega dr Jarosław Lubiowski, który swoją drogę ortopedyczną zaczynał niemal równocześnie – w Klinice Ortopedycznej w Poznaniu. Doktor Lubiowski po krótkiej przygodzie w klinice we Wrocławiu przeszedł do Konina. Profesor Trzaska utworzył ośrodek w Puszczykowie. Doktor Lubiowski wspomina, że w każdej sytuacji mógł liczyć na swojego dobrego kolegę, na jego serdeczność i profesjonalne wsparcie – zawsze konkretne, otwarte i prostolinijne. Kulminacją ich wspólnej drogi była organizacja w 1999 r. XXVIII Dni Ortopedycznych Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego w Koninie. Doktor Lubiowski odpowiadał za organizację całego wydarzenia, a prof.

The conference was attended by 600 orthopedists, many heads of orthopedic clinics, professors of orthopedics and rehabilitation from all over the country and abroad. The scientific part presented the experience of orthopedic centers in Greater Poland, especially in Konin, Puszczykowo, and Poznan, in the treatment of elbow and knee joint fractures, as well as comprehensive arthroscopic treatment of knee joint injuries. These topics were prepared by a team of orthopedic specialists from Konin, Puszczykowo, and Poznan, and concluded with a round table discussion attended by professors and specialists from all over Poland. An important special session was devoted to imaging and endoscopic diagnosis of joint pathologies, a course on knee arthroscopy, and occupational therapy workshops. The congress was accompanied by the participation of many domestic and foreign medical and equipment companies, as well as an exhibition and presentation of the latest treatment options for fractures and arthroscopy.

Family history – Dr. Solecki and first encounter with arthroscopy

Among those inspired by Professor Trzaska was his relative, Dr. Solecki. In his memoir, "Pasja przez dziurkę od klucza" (Passion through the keyhole), he described the moment in 1989 when he decided to renew his family ties with his uncle Tadeusz Trzaska. He recalled that the Surgical Ward at the Railway Hospital in Puszczykowo was already famous in Poland at that time. The professor welcomed them in his elegant office and showed them the modern ward, which impressed them with its organization, technology, and atmosphere. For the young doctor, it was an oasis of a different medical civilization – a place where passion and science went hand in hand.

Tadek was a pioneer of arthroscopy in our country. He showed me recordings of operations and shared his knowledge and enthusiasm. For the first time, I saw that a surgeon does not have to look directly at the knee he is operating on, but at a monitor. It was a

Trzaska wraz z prof. Manikowskim za program naukowy. W zjeździe uczestniczyło 600 ortopedów, wielu kierowników klinik ortopedycznych, profesorów ortopedii i rehabilitacji z kraju i z zagranicy. W części naukowej przedstawiono doświadczenie ośrodków ortopedycznych Wielkopolski, szczególnie Konina, Puszczykowa i Poznania, w leczeniu złamań stawowych łokcia i kolana oraz kompleksowym leczeniu artroskopowym obrażeń stawu kolanowego. Tematy te zostały opracowane przez zespół specjalistów ortopedii z Konina, Puszczykowa i Poznania, a sesje kończyły się okrągłym stołem z udziałem profesorów, specjalistów z całej Polski. Specjalna sesja była poświęcona diagnostyce obrazowej i endoskopowej patologii stawów. Odbyły się także kurs artroskopii kolana i warsztaty terapii zajęciowej. W zjeździe uczestniczyło wiele firm medycznych i sprzętowych z kraju i zagranicy. Przedstawiono na nim również najnowsze możliwości w leczeniu złamań i artroskopii.

Historia rodzinna – doktor Solecki i pierwsze spotkanie z artroskopią

Wśród osób, które inspirował prof. Trzaska, był także jego krewny dr Andrzej Solecki. W swoim wspomnieniu „Pasja przez dziurkę od klucza” opisał moment, gdy w 1989 r. postanowił odnowić rodzinne relacje z wujkiem Tadeuszem Trzaską. Wspominał, że Oddział Chirurgiczny w Szpitalu Kolejowym w Puszczykowie był już wówczas sławny w Polsce. Profesor przyjął go w eleganckim gabinecie, pokazał nowoczesny oddział, który zachwycał organizacją, techniką i atmosferą. Dla młodego lekarza była to oaza innej cywilizacji medycznej – miejsce, w którym pasja i nauka szły w parze.

Tadek był pionierem artroskopii w naszym kraju. Pokazywał mi nagrania z operacji, dzielił się wiedzą i entuzjazmem. Po raz pierwszy zobaczyłem, że chirurg nie musi patrzeć bezpośrednio na kolano, które operuje, lecz na monitor. To było olśnienie – pisał dr Solecki. Dzięki prof. Trzaskie uwierzyłem, że artroskopia

revelation – wrote Dr. Solecki. Thanks to Professor Trzaska, he believed that arthroscopy was the future of medicine. A few years later, when the first arthroscopy kit appeared in his hospital, he asked to be allowed to use it. This is how his adventure with this method began. Professor Trzaska personally came from Poznań to perform one of the first arthroscopies in Bielsko, and then, already as a professor, he performed the first knee ligament reconstruction using the Hertl method. It was a science that changed the lives of the next generation of doctors. It was thanks to that first meeting in Bielsko-Biała in 2000 that one of the first world-class clinics specializing in sports traumatology was established, and thanks to the initiative of Dr. Andrzej Solecki, the Professor Tadeusz Trzaska Operating Theater was created (Photo 1 and 2).

A mentor who inspired generations

Professor Trzaska's relationship with his students was one of mutual respect and inspiration. His collaboration with Dr. Tomasz Piontek began in 1997. A meeting in

to przyszłość medycyny. Kilka lat później, gdy w jego szpitalu pojawił się pierwszy zestaw artroskopowy, poprosił, by mógł się tym zająć. Tak zaczęła się jego przygoda z tą metodą. Tadeusz Trzaska osobiście przyjechał z Poznania, by wykonać jedną z pierwszych artroskopii w Bielsku, a potem – już jako profesor – przeprowadził pierwszą rekonstrukcję więzadeł kolana metodą Hertla. To była nauka, która zmieniła życie kolejnego pokolenia lekarzy. Dzięki temu pierwszemu spotkaniu w Bielsku-Białej w 2000 r. powstała jedna z pierwszych klinik zajmujących się traumatologią sportową na światowym poziomie, a z inicjatywy dr. Andrzeja Soleckiego utworzono blok operacyjny im. prof. Tadeusza Trzaski (fot. 1 i 2).

Mentor, który inspirował pokolenia

Relacja prof. Trzaski z uczniami była pełna wzajemnego szacunku i inspiracji. Współpraca z dr. hab. Tomaszem Piontkiem rozpoczęła się w 1997 r. Spotkanie w Puszczykowie, do którego zachęcił profesora Andrzej Szulc, stało się początkiem wieloletniej relacji mistrza

Photo 1. Professor Tadeusz Trzaska at the memorial plaque of the Operating Theater named after him at St. Luke's Hospital in Bielsko-Biała

Fot. 1. Profesor Tadeusz Trzaska przy pamiątkowej tablicy bloku operacyjnego jego imienia w Szpitalu św. Łukasza w Bielsku-Białej

Photo 2. Family photo of Professor Tadeusz Trzaska. From left: Julita Solecka, Andrzej Solecki, Franek Ćwikliński, Agnieszka Trzaska-Ćwiklińska, Tadeusz Trzaska, Ewa Trzaska, Marek Solecki, Śárka Solecka

Fot. 2. Profesor Tadeusz Trzaska z rodziną. Od lewej: Julita Solecka, Andrzej Solecki, Franek Ćwikliński, Agnieszka Trzaska-Ćwiklińska, Tadeusz Trzaska, Ewa Trzaska, Marek Solecki, Śárka Solecka

Puszczkowo, to which Professor was encouraged to participate by Andrzej Szulc, marked the beginning of a long-standing relationship between master and student.

Over time, it developed into a friendship, joint operations, publications, and scientific projects. Professor Trzaska was an extremely kind, warm, and demanding man. He always addressed others as “my colleague,” treating them with great respect.

This collaboration lasted for many years, and when the Rehasport clinic was established, the professor joined the team, consulting patients and performing surgeries. Even in the last years of his life, he remained professionally active, still involved in medicine, to which he had devoted his entire life.

Prof. Trzaska is also remembered by Prof. Przemysław Lubiowski, who, although he himself was never interested in the knee joint, wanted to explore the secrets of shoulder arthroscopy. Since there was no one in Poland at the time from whom he could learn this art, he went to Prof. Trzaska and his center in Puszczkowo for arthroscopic training. In the 1990s, the work at this center was on par with the best centers abroad.

i ucznia. z czasem przerodziła się ona w przyjaźń, wspólne operacje, publikacje i projekty naukowe. Profesor Trzaska był człowiekiem niezwykle uprzejmym, ciepłym i wymagającym. Mówił zawsze „pan kolega”, „pani koleżanka”, traktując innych z ogromnym szacunkiem.

Współpraca z dr. hab. Tomaszem Piontkiem trwała wiele lat, a gdy powstała klinika Rehasport, profesor dołączył do zespołu – konsultował i operował pacjentów. W ostatnich latach życia nadal pozostawał aktywny zawodowo, wciąż związany z medycyną, której poświęcił całe życie

Profesora Trzaskę wspomina także prof. Przemysław Lubiowski, który choć sam nigdy nie interesował się kolaniem, chciał zgłębić tajniki artroskopii barku. Ponieważ nie było wtedy w Polsce nikogo, od kogo można by się uczyć tej sztuki, udał się na szkolenie artroskopowe do prof. Trzaski do Puszczkowa. W latach 90. praca w tym ośrodku wyglądała jak w najlepszych ośrodkach za granicą.

Nie było to tylko „zagłądanie i czyszczenie kolana”, ale prawdziwe bardzo zaawansowane artroskopowe techniki rekonstrukcyjne. Do tego organizacja na niespotykanym po-

As he recalls, it wasn't just 'peeking and cleaning the knee', but real, highly advanced arthroscopic reconstruction techniques. On top of that, the organization was at an unprecedented level. Outpatient surgeries, which at that time were probably unheard of anywhere else in Poland. Always very specific, without unnecessary fuss, but with love for the patients.

A man of sport and culture

Professor Trzaska was not only an outstanding orthopedist, but also a man of great passion. Sport accompanied him throughout his life – he was the doctor of the national wrestling team and participated in the Olympic Games, including in Atlanta in 1996, where the Poles won five medals, including three gold. Privately, his greatest love was skiing. Until he was over 80, he would travel to the Alps twice a year, and he often spent family holidays on the slopes with his grandson Franek, daughter Agnieszka, and son-in-law Maciek. It became a tradition that brought the family together.

Apart from medicine and sport, the professor found solace in nature and culture. In his free time, he devoted himself to tending his garden, which was his sanctuary. He shared his passion for music, theater, and art with his wife Ewa, a doctor of medical sciences in the field of rehabilitation. They were both regulars at the opera, concerts, and especially the early music ensemble Arte Dei Suonatori. Their daughter, Agnieszka Trzaska-Ćwiklińska, recalls that her father played the piano and was an excellent artist, illustrating his medical presentations at a time when computer graphics did not yet exist.

Mountains, skiing, and extraordinary determination

From the stories of the professor's daughter, Agnieszka Trzaska-Ćwiklińska, emerges a picture of a man who was extremely devoted to his passions, especially travel, mountains, and skiing. Skiing was more than just a sport

ziomie. Operacje w trybie ambulatoryjnym, czego w tym czasie w Polsce chyba jeszcze nigdzie nie było. Zawsze bardzo konkretnie, bez zbędnych ceregieli, ale z miłością do pacjentów – wspomina

Człowiek sportu i kultury

Profesor Trzaska był nie tylko wybitnym ortopedą, lecz także człowiekiem wielu pasji. Sport towarzyszył mu przez całe życie – był lekarzem kadry narodowej zapaśników, uczestniczył w igrzyskach olimpijskich, m.in. w Atlancie w 1996 r., gdzie Polacy zdobyli pięć medali, w tym trzy złote. Prywatnie jego największą miłością były narty. Dwa razy do roku jeździł w Alpy, nawet po 80. roku życia, a rodzinne święta często spędzał na stoku z wnukiem Frankiem, córką Agnieszką i zięciem Maćkiem. To była tradycja, która jednoczyła rodzinę.

Poza medycyną i sportem profesor znajdował ukojenie w naturze i kulturze. W wolnych chwilach poświęcał się pielęgnacji ogrodu, który był jego azylem. Z żoną Ewą – doktorem nauk medycznych w dziedzinie rehabilitacji – dzielił pasję do muzyki, teatru i sztuki. Oboje byli wiernymi bywalcami opery, uczestnikami koncertów, szczególnie zespołu muzyki dawnej Arte Dei Suonatori. Córka, Agnieszka Trzaska-Ćwiklińska, wspomina, że ojciec grał na fortepianie i znakomicie rysował, ilustrując swoje medyczne prezentacje w czasach, gdy nie było jeszcze grafiki komputerowej.

Góry, narty i niezwykła determinacja

Z opowieści córki profesora wyłania się obraz człowieka niezwykle oddanego swoim pasjom, zwłaszcza podrójom, górcom i narciarstwu. Narty były dla Tadeusza Trzaski czymś więcej niż sportem – stanowiły część jego tożsamości, sposób na kontakt z naturą i źródło energii. Do ostatnich lat życia z radością wyruszał w Alpy, by rozpocząć lub zakończyć sezon, a tradycją rodzinną były świąteczne wyjazdy do Zieleńca lub Czarnej Góry. Tam w otoczeniu śniegu i górskiego po-

Photo 3. During a trip in South America with his wife Ewa
Fot. 3. Podczas podróży z żoną Ewą w Ameryce Południowej

for the professor – it was part of his identity, a way to connect with nature and a source of energy. Until the last years of his life, he would happily set off for the Alps to start or end the season, and Christmas trips to Zieloniec or Czarna Góra were a family tradition. There, surrounded by snow and mountain air, he found true joy in life (Photo 3).

One family anecdote particularly captures his character. During martial law, Professor Trzaska, who worked in Puszczykowo, had a special pass allowing him to travel between cities. During this period, despite the difficulties, he found time to go ice skating. During one such outing, he broke his right wrist. However, this did not prevent him from working – he fitted himself with a cast and splint so that he could drive and continue to commute to the hospital. For the professor, his patients were always the most important thing, and his sense of duty knew no bounds.

Furthermore, he carried out his rehabilitation after this injury in his own style – on

wietrza znajdował prawdziwą radość życia (fot. 3).

Jedna z anegdot rodzinnych szczególnie oddaje jego charakter. W czasie stanu wojennego prof. Trzaska, pracujący w Puszczykowie, miał specjalną przepustkę pozwalającą na przemieszczanie się między miastami. W tym okresie mimo trudności znajdował czas na jazdę na łyżwach. Podczas jednej z takich przejazdów doznał złamania prawej ręki w nadgarstku. Nie przeszkodziło mu to jednak w pracy – samodzielnie dopasował sobie gips i łuskę tak, by mógł prowadzić samochód i nadal dojeżdżać do szpitala. Dla profesora pacjenci zawsze byli najważniejsi, a jego poczucie obowiązku nie znało granic. Co więcej, rehabilitację po tym urazie przeprowadził w swoim stylu – na nartach, w Szczyrku. Jak wspomina jego córka, był to jedyny sezon, w którym nie było kolejek na stokach, więc mógł jeździć do woli. Ta historia, pełna humoru i determinacji, najlepiej pokazuje, jakim był człowiekiem – niezłomnym, z pasją, z dystan-

Photo 4. The obligatory annual skiing trip
Fot. 4. Obowiązkowe coroczne narty

skis, in Szczyrk. As his daughter recalls, it was the only season when there were no queues on the slopes, so he could ski to his heart's content. This story, full of humor and determination, best shows what kind of man he was – steadfast, passionate, with a sense of perspective on the adversities of life and a great love of life.

He ended his work in the orthopedic ward in Puszczykowo in 2006 and then worked at the Grunwaldzka Clinic and the Rehasport Clinic in Poznań. He paid special attention to the well-being of his patients. He was the initiator of knee arthroscopy. He died on August 11, 2024.

Professor Tadeusz Trzaska was a Renaissance man – a doctor, artist, athlete, and gardener. He combined scientific curiosity with humanistic sensitivity. His legacy lives on in the work of his students, in whom he instilled a passion for research, innovation, and an individual approach to each patient. Thanks to him, arthroscopy in Poland became not only a surgical technique, but also a symbol of modern thinking about orthopedics.

sem wobec przeciwności losu i ogromnym umiłowaniem życia.

Pracę na oddziale ortopedycznym w Puszczykowie zakończył w 2006 r. Potem pracował w Klinice Grunwaldzkiej i poradni Rehasport w Poznaniu. zwracał szczególną uwagę na dobro chorego. Był inicjatorem artroskopii kolana. Zmarł 11 sierpnia 2024 r. Profesor Tadeusz Trzaska był człowiekiem renesansu – lekarzem, artystą, sportowcem i ogrodnikiem. Łączył naukową dociekliwość z humanistyczną wrażliwością. Jego dziedzictwo trwa w pracy uczniów, w których zaszczerpił pasję do poszukiwań, innowacji i indywidualnego podejścia do pacjenta. Dzięki niemu artroskopia stała się w Polsce nie tylko techniką operacyjną, lecz także symbolem nowoczesnego myślenia o ortopedii.